

Continua la polèmica sobre el tema

Elecció de junta a l'Esplai de Caldes

CALDES DE MALAVELLA (Del nostre corresponsal, Ll. R.). — Després d'un any de funcionament del casal de l'Esplai anomenat la Casa Rosa, amb juntes provisionals, el proper 17 de febrer s'elegiran els components de les noves juntes.

La finalitat tant del consell de la Joventut com del de la tercera edat de Caldes de Malavella és la de crear una plataforma de participació en l'organització a fi que siguin els mateixos sectors els qui donin la solució a les seves mateixes necessitats culturals esportives i recreatives. Per altra banda, aquests consells també serveixen per assessorar el consistori de Caldes.

L'ajuntament, en col·laboració amb ajuntaments veïns, potenciarà aquesta organització amb la contractació d'un assistent social la funció del qual serà dinamitzar i assessorar les activitats de les juntes.

Nova llar de jubilats a Palamós

PALAMÓS (Del nostre corresponsal, Crosa Mauri). — Dissabte que ve s'inaugurarà a Palamós la Llar del Jubilat, amb l'assistència d'autoritats i la benedicció dels locals. Aquests locals estan situats al primer pis de les galeries Carme del carrer Didac Garrell. Hi actuaran diversos conjunts musicals.

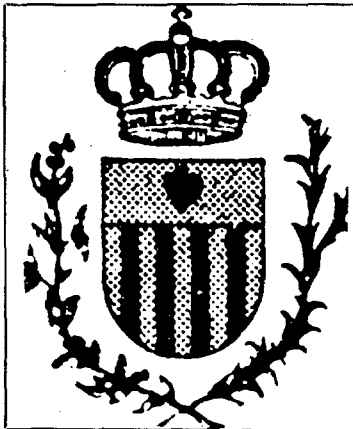
L'Ajuntament de Cassà creu que l'actual escut no té cap ni peus

CASSÀ DE LA SELVA (Del nostre corresponsal, J. Bosch). — La polèmica sobre la trobada de l'antic escut de Cassà i sobre quin ha de ser el definitiu per a aquesta vila, continua després de la reunió informativa efectuada pel regidor de Cultura, Sr. Maymí, ahir a la casa de la vila. Paral·lelament, l'ex-alcalde Mestras també ha fet unes declaracions en les quals assegura que «el capatàs sabia on es trobava l'escut» i que «si es demanés col·laboració evitariem fer el ridícul».

El sr. alcalde Josep Dausà, l'esmentat regidor de Cultura i el Sr. Vilallonga, regidor de Sanitat, es reuniren amb el Sr. Narcís Puigdevall, el Sr. Jaume Dalmau i en Josep Bosch, tots ells interessats en el mateix tema. Havia estat citat, igualment, el Sr. Tolosà, que excusà l'assistència per la seva edat i salut, però amb tot, féu arribar la seva opinió personal en un escrit. La Colla no hi tingué representant.

La conclusió unànime i final fou que l'actual escut no té ni cap ni peus, i per tant no correspon al nostre poble. És una equivocació fenomenal d'un Ajuntament que es va voler passar de llest i la vessà de totes totes. El pastís ja està fet i ara el que s'intenta és trobar-hi una solució. I la solució és difícil.

L'escut que el Sr. Juanola en els seus *Apuntes Històrics de Cassà de la Selva*, diu haver trobat al *Nobiliario Catalán* de Pere Costa i que ha estat revisat i copiat pel Sr. Bosch, no se sap d'on ha estat extret i la veritat és que mai no ha constatat enlloc i la seva composició és tan inver-

A l'esquerra, els dos escuts de la discòrdia. A sobre, el que es va trobar fa poc en un abocador — també foto de la dreta —, i a sota, l'actual escut, que segons l'Ajuntament no té cap ni peus (Foto: Codolà i Arxiu)

semblant com podia ser-ho l'escena del caçador. El Sr. Dalmau indicava, amb encert, que el fet d'haver-hi un gos, al qual el Sr. Juanola li dona un significat de «guerrero esforzado que arroja al enemigo fuera de los límites de su territorio», no podria ser res més, com en tants altres llocs, que una etimologia popular del ca, com Calaf, Calella, i així igualment, Ca-ssà. Per tant, ell creu que l'escut de Pere Costa tampoc aclareix la cosa. Quant a l'escut del caçador, té almenys

un cert ús i antiguitat, segur que més de dos-cents anys i que podria ser molt més, si es recorda que en l'antic altar major barroc de Cassà, fet pel pare d'aquest Pere Costa del *Nobiliario Catalán* i que fou construït als voltants de l'any 1.700, en un cadirat situat a cada costat de l'altar hi havia dos àngels de tamany gairebé natural i amb les ales esteses guardaven un escut de Cassà en el qual hi havia l'escena de caça, encara que tant el caçador com la seva arma estava figurat

amb vestimenta d'aquell temps, del segle XVII o XVIII, cosa que voldria dir que l'escut del caçador té una antiguitat de molts més dels dos-cents anys que se li vol donar. Tot això es podria tenir en compte i avaluar aquesta circumstància. Resultat: en no tenir cap més precedent podria rehabilitar-se el nostre entrañable caçador.

Al final es quedà que es continués buscant antecedents i es continuaria tenint contactes.

«Evitem fer el ridícul»

«Per saber on era l'anterior escut de Cassà, l'única cosa que s'havia de fer era preguntar-ho al capatàs de la brigada municipal d'obres», manifestà l'ex-batlle de Cassà de la Selva, Josep Mª Mestras, en relació amb la notícia que publicà ahir PUNT-Diari sobre la trobada de l'escut que presidí la casa de la vila des de començaments de segle fins al 1978.

Segons el darrer batlle franquista de Cassà, «l'Ajuntament va encarregar, entre els anys 1971-79, un estudi seriós per veure la possibilitat de trobar l'escut antic i més representatiu de la vila, ja que oficialment no en tenia cap. Això comportà la revisió d'arxius municipals, recull de dates i fets, col·laboració

de cassanencs, estudi de troballes i, sobretot, valoració del que sobre Cassà es va trobar a l'Arxiu de la Corona d'Aragó, portat tot per persones de reconegut prestigi en heràldica. L'Ajuntament obtingué «legalment» la legalització de l'escut actual com a únic oficial de la vila, i naturalment va canviar el que figurava a la façana de la casa de la vila, posant-hi el que s'havia autoritzat».

Sobre el punt bàsic de la qüestió, que és la destrucció i abandonament de l'anterior escut, el senyor Mestras afirma que «en ser de pedra va ser impossible de treure'l sense fer-lo malbé». I afegeix que «per saber on era només calia preguntar-ho al ca-

patàs de la brigada d'obres».

Per altra banda, l'ex-batlle de Cassà i actual cap de l'oposició considera que «l'escut de Cassà amb el caçador i l'escopeta no té res a veure amb Cassà perquè les paraules caça i caçador creiem que són, afortunadament, molt posteriors al naixement de la nostra vila».

Finalment, fent referència a la troballa realitzada pel regidor de cultura actual de l'Ajuntament de Cassà, Josep Mestras assegura: «Li aconsellem que examini l'expedient que es va fer en el seu dia. Possiblement si es demanés col·laboració, que crec que sempre es trobaria, ens evitariem moltes vegades fer el ridícul».

Avui faran una manifestació pels carrers de la ciutat Els alumnes de l'institut de Banyoles fan vaga perquè l'edifici té degoters

BANYOLES (De la nostra corresponsal, Lali Martínez). — Els alumnes de l'institut nacional de batxillerat de Banyoles han decidit fer vaga avui dijous en senyal de protesta pel no arranament de la teulada, que es troba en mal estat des de fa uns tres anys. La decisió ha estat presa pels alumnes en una votació secreta, amb un resultat afirmatiu de més de les tres quartes parts. Els professors es mantenen totalment al marge.

Fa uns tres anys que, degut al mal estat de la teulada, cada vegada que plou hi ha degoters, sobretot a les aules superiors, i es perjudica d'aquesta manera el bon funcionament de les classes. El 24 del mes d'octubre passat es va enviar una carta a Ensenyament de Girona en la qual s'informava del mal estat de l'institut i es demanava un ràpid arranament. En no obtenir cap resposta, els alumnes decidiren esperar un termini màxim i

aleshores prendre mesures al respecte. Avui s'ha enviat una altra carta a Ensenyament, on s'informa de la vaga i s'advertix que en el cas que això no fes efecte es podrien prendre mesures més dràstiques. La vaga anirà acompanyada d'una manifestació amb pancartes pels carrers de Banyoles, i l'alcalde ha permès la manifestació amb la condició que no circulin pels carrers principals i no interfereixin el trànsit.

PLAÇA MAJOR

Ridícul

Valga'm Déu, quin ridícul que han fet els regidors que governen l'Ajuntament de Cassà. Valga'm Déu, quin ridícul per no demanar una col·laboració al regidor Josep Mestres i Sors! Com volen anar bé si no acudeixen a ell?

— Senyor Mestres, què en va fer de l'escut?

I el senyor Mestres els hagués dit que també ho sabia l'encarregat de la brigada municipal. Però que no patissin, que ell estava disposat a col·laborar, perquè aquí el que cal fer és deixar-se de partits i de polítiques i treballar per al poble.

I el senyor Mestres hagués agafat el regidor Maymí i l'hagués portat a l'abocador de runes on romanien les restes de l'escut i així no s'hagués hagut de parlar de troballa arqueològica, i no s'hagués hagut de parlar d'exemple d'actuació anti-democràtica, perquè ell hauria explicat que «l'Ajuntament obtingué "legalment" la legalització de l'escut actual».

Però no. L'equip de govern s'entesta a fer el boicot als homes que volen fer el Cassà millor. L'exemple d'en Maymí és ben clar: presenta com un descobriment les quatre pedres que, si no les ha trobat abans, és perquè no ho ha preguntat al regidor Mestres, l'ex-alcalde Mestres.

No es pot anar per un Cassà millor amb un ajuntament que no tingui fe. I en Maymí ha demostrat que no tenia fe. Si hagués demanat, se li hagués donat. Si hagués preguntat, se li hagués contestat. Però no. Ell ha preferit fer descobriments i no demanar col·laboracions. I ha fet el ridícul. Té tota la raó en Mestres.

Aleshores cal, però, cercar un nou concepte, una nova paraula en el diccionari, per definir el que ha fet el regidor Mestres: va col·locar un escut que sembla que té menys cap i menys peus que el que va fer treure. Endemés, l'antiguitat d'un segle jugava a favor del que hi havia. Però és que endemés no trobà altra solució que trencar-lo. I no va trobar cap lloc més adient per guardar-lo que un abocador de runes. I finalment s'atreveix a dir que els altres fan el ridícul per no demanar-li col·laboració.

Algun Ceta gironí s'atreveix a inventar-se el mot equivalent a aquest ridícul elevat a l'ènemima potència que és el regidor Mestres en la seva actuació política?

Joan Vall i Clara